

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.7.2012
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten
och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om
upphävande av förordning (EG) nr 2347/2002**

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Djuphavsfisket i Nordostatlanten domineras delvis av traditionella kustflottor (Portugal) och stora kringflyttande trålare (Frankrike, Spanien). Allt som allt står de för omkring 1 % av landningarna från Nordostatlanten, även om ett stort antal fiskesamhällen i viss mån är beroende av djuphavsfisket för sin ekonomiska överlevnad. Fisket som sker i unionens vatten och internationella vatten styrs av avtal inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).

Djuphavsbestånd är fiskbestånd som fångas i vattnen bortom de viktigaste fiskeplatserna på kontinentalsockeln. De lever vid kontinentalbranterna eller nära undervattensberg. Det var först 2003 som djuphavsfisket kom att omfattas av detaljerade förvaltningsregler rörande fiskemöjligheter (total tillåten fångstmängd, högsta tillåtna fiskeansträngning). Dessförinnan kunde fisket utvecklas under relativt oreglerade förhållanden, och typiska symtom på den ”fångstkapplöping” som leder till uttömning av fiskbestånden hade delvis börjat visa sig.

Sedan förvaltningen genom fiskemöjligheter inleddes har det införts en rad tekniska åtgärder som begränsar användningen av vissa redskap i djupare vatten eller förbjuder fiske i vissa områden där det förekommer stor biologisk mångfald på havsbotten. Dessa områdesavstängningar är resultatet av den gemensamma fiskeripolitikens uppföljning av de Natura 2000-områden som medlemsstaterna utsett enligt habitatdirektivet¹, eller allmänna försiktighetsåtgärder.

NEAFC:s åtgärder på området djuphavsfiske, som antagits och genomförts i unionslagstiftningen, omfattar förbud mot bottenstående nät, avstängda områden för att skydda bentiska habitat som är viktiga källor till biologisk mångfald (sårbara marina ekosystem), tak för den årliga fiskeansträngningen och kartläggning av den befintliga fiskeverksamheten i syfte att ställa en föregående miljökonsekvensbedömning som villkor för ny fiskeverksamhet.

Före Lissabonfördragets ikraftträdande brukade dessa och andra tekniska åtgärder som rekommenderas av NEAFC genomföras genom en årlig rådsförordning om fiskemöjligheter. Sedan dess har en övergångsordning² för hela Nordostatlanten trätt i kraft, och den omfattar även NEAFC:s åtgärder.

För internationella vatten som inte regleras av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer har unionen antagit en särskild förordning som förbjuder användning av bottenredskap på det fria havet om det inte först gjorts en konsekvensbedömning (förordning (EG) nr 734/2008). Förordningen svarar mot FN:s generalförsamlings resolution nr 61/105³ om hållbar förvaltning av djuphavsfisket.

¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

² Förordning (EG) nr 1288/2009, EUT L 347, 24.12.2009, s. 6.

³ Generalförsamlingens resolution 61/105 av den 8 december 2006 - Hållbart fiske, bland annat genom 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, och anknytande rättsakter.

Sedan 2002 har unionen infört en särskild tillträdesordning (förordning (EG) nr 2347/2002) för fiskefartyg som bedriver djuphavsfiske i Nordostatlanten. Ordningen består av följande fyra delar: kapacitetsbegränsning, datainsamling, ansträngningsövervakning och kontroll.

De åtgärder som hittills vidtagits har inte effektivt kunnat lösa de främsta problemen med fisket, dvs. följande:

- Beståndens höga sårbarhet för fiske. Många av dem klarar endast ett lågt fisketryck över en längre period, vilket inte är ekonomiskt lönsamt.
- Fisket med bottentrålar utgör den största risken för att oersättliga och sårbara marina ekosystem förstörs av fiskeredskap. Omfattningen av den förstöring som redan ägt rum är okänd.
- Trålfiske efter djuphavsarter medför stora mängder oönskad fångst av djuphavsarter (i genomsnitt 20–40 % uttryckt i vikt, med enskilda toppar av mycket högre nivåer).
- Att fastställa en hållbar fisketrycksnivå utifrån vetenskapliga utlåtanden är synnerligen svårt.

På grund av djuphavsbeståndens stora sårbarhet för fiske kan beståndsutfiskning uppstå på mycket kort tid, och återhämtningen kan ta väldigt lång tid eller utebli helt. Beståndens biologiska status är generellt sett okänt. Vissa anses vara utfiskade, andra har börjat stabiliseras vid låga utnyttjandegrader. De olika typerna av fiske är i allmänhet inte hållbara. Fiskemöjligheterna har minskat konstant sedan man började reglera dem.

Biologiska data från vetenskapliga undersökningar kommer sannolikt att förbli otillräckliga för att det ska gå att göra en analytisk beståndsbedömning under de kommande åren. Kommissionen undersöker olika sätt att förbättra systemet för vetenskapliga undersökningar och datainsamling avseende djuphavsarter för nästa programperiod. För närvarande kan den förvaltningsmetod som siktar på maximalt hållbart uttag (MSY) inte tillämpas på djuphavsbestånd eftersom det saknas information. Ett viktigt forskningsprojekt (*deepfishman*) pågår till 2102. Projektet är ett försök att utarbeta fångstregler baserade på sekundära indikatorer eftersom de primära indikatorerna (fiskedödlighet och beståndsstorlek) är okända (DEEPFISHMAN⁴, ref 227390).

Enligt ramdirektivet om en marin strategi är medlemsstaterna skyldiga att före 2020 uppnå eller upprätthålla god miljöstatus för marina ekosystem⁵, en skyldighet som bidrar till en kritisk bedömning av villkoren för att få bedriva djuphavsfiske, däribland aspekter som rör miljön och den biologiska mångfalden.

Det allmänna målet för förslaget är att så långt som möjligt garantera ett hållbart utnyttjande av djuphavsbestånden och att samtidigt minska djuphavsfiskets miljöpåverkan och förbättra informationsunderlaget för vetenskapliga bedömningar. Så länge data och metoder inte har uppnått en nivå som möjliggör en förvaltning baserad på maximalt hållbart uttag måste de olika fiskena förvaltas enligt den försiktighetsbaserade metoden inom fiskeriförvaltningen.

4

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982

5 Se ramdirektivet om en marin strategi, direktiv 2008/56/EG, EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

För att minska den destruktiva påverkan på de marina ekosystemen bör användningen av bottentrålar fasas ut inom djuphavsfisket. Dessa redskap gör störst skada på sårbara marina ekosystem och har uppvisat höga nivåer av oönskade fångster av djuphavsarter. Övergångsrestriktionerna för bottenstående nät i fisken på över 600 meters djup och på djup mellan 200 och 600 meter, bör åtföljas av ett förbud mot att inrikta fisket på djuphavsarter.

Förslaget beaktar också möjligheten att förenkla förvaltningssystemet för dessa bestånd, som för närvarande regleras av två förvaltningsinstrument: fångstbegränsningar och kapacitets-/ansträngningsbegränsning. Eftersom det inte behövs två instrument för att uppnå målen för denna förordning, föreslås att de berörda fiskena regleras med hjälp av endast ett förvaltningsinstrument.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

I anslutning till meddelandet till Europaparlamentet och rådet om översynen av 2002 års tillträdesordning⁶, gjorde kommissionen en konsekvensbedömning av olika framtida åtgärdsalternativ. Medlemsstaterna och de regionala rådgivande nämnderna medverkade. Kommissionen samrådde också med vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) om vissa tekniska aspekter av djuphavsfiskeförvaltningen.

Svaren på samrådet visade på en allmän enighet om att tillträdesordningen från 2002 behöver förbättras. Intressenternas åsikter skiljde sig dock väsentligt när det gäller vilka åtgärder som ska genomföras:

Medlemsstaterna betonade det begränsade värdet av ansträngningsrapportering, ansträngningsförvaltning och kapacitetsförvaltning i den nuvarande utformningen, särskilt med tanke på att den registrerade kapaciteten (baserad på utfärdade tillstånd) egentligen inte överensstämmer med de verkliga förhållandena inom djuphavsfisket. Alltför många fartyg förefaller ha ett tillstånd att fiska djuphavsarter trots att dessa bara utgör en liten del av deras totala fångster. Sådana fartyg hör egentligen inte till verksamhetsgrenen djuphavsfiske. Medlemsstaterna var också kritiska när det gäller utkasten (bruket att kasta fisk överbord), som de anser delvis vara en följd av fiskerilagstiftningen. De betonade även vikten av att anpassa tillträdesordningen till de nya kontrollramarna. De var förbehållsamma i förhållande till förslaget att definiera förvaltningsstrategin i förväg, åtminstone innan slutsatserna från det pågående vetenskapliga projektet DEEPFISHMAN har fastställts.

När det gäller förteckningen över berörda arter erkände medlemsstaterna att det krävs konsekventa kriterier, men betonade att alla eventuella ändringar skulle få konsekvenser för fiskemönstren och förvaltningen. Vidare betonade de vikten av att respektera fastställda rättigheter enligt principen om relativ stabilitet. När det gäller de särskilda skyldigheterna på området datainsamling motsatta de sig en mer omfattande vetenskaplig täckning genom observatörer ombord, och stödde i stället integrering av djuphavsspecifik datainsamling i den allmänna datainsamlingen. Vissa verksamhetsgrenar inriktade på djuphavsarter omfattas redan. Det uttrycktes visst tvivel om huruvida kostnaderna i samband med en mer analytisk beståndsbedömning är berättigade med tanke på att verksamheten är relativt liten, och därför förespråkades snarare en försiktighetsbaserad förvaltningsstrategi med utgångspunkt i beståndsutvecklingen.

⁶ KOM(2007) 30 slutlig.

Unionens regionala rådgivande nämnder för de nordvästra och sydvästra vattnen rådfrågades, och de underströk behovet av en konsekvent definition av de olika djuphavsfiskena och förespråkade att förvaltningsåtgärderna riktas mot fartyg som är specialiserade inom denna verksamhetsgren. De föreslog dock att sådana fartyg som tidigare varit aktiva inom detta fiske, men som bidragit till beståndsåterhämtningen genom att övergå till annat fiske på senare tid, inte ska förbjudas att återuppta djuphavsfisket. Ansträngningsförvaltning per verksamhetsgren föreslogs. Förvaltningen kan komma att se olika ut för grupper med få stora fartyg verksamma inom flera typer av fiske och grupper med många små fartyg. De efterlyste fler åtgärder för att skydda sårbara marina ekosystem och ett system för tilldelning, förnyande och återkallande av fisketillstånd.

En sammanslutning av icke-statliga organisationer (*Deep-sea Conservation Coalition*) påpekade att det är nödvändigt att införa samma typ av villkor för användningen av bottentrålar som de som gäller på fritt hav, och betonade att problemet med oönskade fångster av djuphavsarter inom trålfisket ännu inte fått någon lösning.

Konsekvensbedömningen av olika strategiska val inriktades på fem alternativ. Tre av dem beaktades inte vidare eftersom de inte ansågs utgöra meningsfulla förvaltningsstrategier, eftersom nackdelarna var betydligt större än fördelarna: a) att fortsätta att tillämpa det nuvarande systemet och bara ändra det genom nödvändiga uppdateringar, b) att helt förbjuda fiske efter djuphavsarter, och c) att nedgradera systemet så att det enbart fungerar som ett verktyg för att införliva åtgärder som antagits i NEAFC och tillämpa dem även i unionens vatten.

De två alternativ som innebar en relativ fördel var d) att fasa ut de skadligaste fiskeredskapen inom djuphavsfisket eller e) att i unionens vatten införa de förvaltningsstandarder som utarbetats för bottenfisket på fritt hav. Alternativ d ansågs vara det effektivaste och enklaste instrumentet och valdes därför. Alternativ e skulle innebära omfattande ytterligare regleringskrav med åtföljande investeringskrav för ett fiske som redan är på tillbakagång. Med tanke på nedskärningarna inom fiskeriförvaltningarna till följd av budgetåtstramning finns inga garantier för att de kompletterande och omfattande åtgärderna kommer att genomföras i praktiken.

När det gäller förenklingen bör den nuvarande rapporteringen om artrelaterad fiskeansträngning avbrytas. Övervakningen av fiskeansträngningen kan bättre garanteras om den görs regelbundet genom årlig datainlämning enligt unionens ramar för datainsamling⁷, åtföljt av möjligheter för kommissionen att begära särskild administrativ rapportering t.ex. när det uppstår tvivel kring efterlevnaden av ansträngningsbegränsningarna eller när datakvaliteten är otillräcklig. Förordningens tillämpningsområde har anpassats så att förordningen helt inriktas på fartyg som fiskar efter djuphavsarter, samtidigt som det säkerställs att fartyg som får dessa arter i sina bifångster inte kan utöka sitt fiske. Vidare kommer de särskilda datainsamlingsreglerna att anpassas till ramarna för datainsamling, så att medlemsstaterna använder samma statistiska standarder och matar in insamlade data i ett enhetligt lagrings- och behandlingssystem. Om standarderna för vetenskaplig datainsamling inte efterlevs kommer en förvaltningsåtgärd i form av indragna fiskemöjligheter att vidtas i försiktighetssyfte.

⁷ Baserad på förordning (EG) nr 199/2008.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Genom detta förslag upprättas en ramförfordning för fiskeverksamhet riktad mot djuphavsarter i Nordostatlanten, omfattande unionens vatten inklusive Spaniens och Portugals yttre randområden samt internationella vatten.

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör den rättsliga grunden för detta förslag. Förslaget faller inom unionens exklusiva behörighet i enlighet med artikel 3.1 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Genom rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs de allmänna ramarna för den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken. Enligt artikel 4 i den förordningen ska det införas gemenskapsbestämmelser för tillträde till vatten och resurser och för hållbar fiskeverksamhet.

Förslaget överensstämmer med proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna kan för sina egna flottor utarbeta åtgärder som leder till en mer hållbar förvaltning av djuphavsresurserna. Det är emellertid så att många djuphavsbestånd delas mellan medlemsstaterna (i vissa fall är det snarare en medlemsstats flotta som fiskar i en annan medlemsstats vatten). Detta gör medlemsstaterna motvilliga till att omfatta sina flottor med restriktiva åtgärder om inte samma eller likvärdiga regler gäller för grannländernas flottor.

En förordning på unionsnivå är den åtgärd som valts. Självreglering betraktas inte som ett alternativ. Mot bakgrund av erfarenheterna av den utveckling som sker vid oreglerat djuphavsfiske går det inte att med tillräcklig säkerhet vänta sig att sektorn själv skulle utveckla och verkställa en egen uppförandekod för att garantera att resurserna fiskas på ett hållbart sätt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av förordning (EG) nr 2347/2002

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag⁸,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹⁰ föreskrivs införandet av gemenskapsbestämmelser för tillträde till vatten och resurser och för hållbar fiskeverksamhet, för att garantera ett rationellt och ansvarsfullt utnyttjande av resurserna på hållbara grunder. Enligt artikel 2 i den förordningen ska ett ekosystembaserat synsätt och försiktighetsmetoden tillämpas genom att åtgärder vidtas för att minimera fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen.
- (2) Unionen har åtagit sig att genomföra de resolutioner som antagits av Förenta nationernas generalförsamling, i synnerhet resolutionerna 61/105 och 64/72 som uppmanar stater och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att garantera att sårbara marina djuphavsekosystem skyddas från destruktiv påverkan av bottenredskap samt att djuphavsbestånden utnyttjas på ett hållbart sätt.
- (3) Kommissionen har gjort en utvärdering av förordning (EG) nr 2347/2002 om särskilda tillträdeskrav och därmed förbundna villkor vid fiske efter djuphavsbestånd¹¹.

⁸

, , s. .

⁹

, , s. .

¹⁰

EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

¹¹

EGT L 351, 28.12.2002, s. 6.

Kommissionen kom framför allt fram till¹² att den berörda flottans omfattning var alltför stor, att det saknades riktlinjer för kontroll i utsedda hamnar och för provtagningsprogrammen, samt att kvaliteten på medlemsstaternas rapportering om ansträngningsnivån var alltför varierande.

- (4) För att upprätthålla de nödvändiga minskningar av fiskekapaciteten som hittills uppnåtts inom djuphavsfisket, bör fisket efter djuphavsarter omfattas av ett fisketillstånd som begränsar kapaciteten för fartyg som har tillstånd att landa djuphavsarter. För att inrikta förvaltningsåtgärderna på den för djuphavsfisket mest relevanta delen av flottan, bör fisketillstånden utfärdas i förhållande till de målarter eller bifångstarter som berörs av fisket.
- (5) Innehavare av fisketillstånd som medger fångst av djuphavsarter bör delta i sådan vetenskaplig forskningsverksamhet som förbättrar bedömningen av djuphavsbestånden och djuphavsekosystemen.
- (6) Vid riktat fiske efter andra arter i områden på kontinentalbranten som också är öppna för djuphavsfiske, bör fartygsägarna ha ett fisketillstånd som medger bifångster av djuphavsarter.
- (7) Bland de olika redskap som används inom djuphavsfisket är bottentrålarna det redskap som utsätter de sårbara marina ekosystemen för störst risker, och rapporterar också den högsta andelen oönskade fångster av djuphavsarter. Det bör därför på permanent basis vara förbjudet att använda bottentrålar i riktat fiske efter djuphavsarter.
- (8) Användningen av bottenstående nät inom djuphavsfisket omfattas för närvarande av restriktioner i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1288/2009 om fastställande av tekniska övergångsbestämmelser för perioden 1 januari 2010–30 juni 2011¹³. Mot bakgrund av de höga nivåerna av oönskad fångst vid användning under ohållbara förhållanden på djupt hav och mot bakgrund av de ekologiska följderna av förlorade eller övergivna redskap, bör även detta redskap permanent förbjudas inom riktat fiske efter djuphavsarter.
- (9) För att yrkesfiskarna ska få tillräckligt med tid för att anpassa sig till de nya kraven bör de nuvarande fisketillstånden för fiske med bottentrålar och bottensatta garn fortsätta att gälla under en fastställd tidsperiod.
- (10) Vidare bör fartyg som måste byta redskap för att kunna fortsätta inom fisket vara berättigade till ekonomiskt stöd från Europeiska fiskerifonden, förutsatt att de nya redskapen minskar fiskets påverkan på icke-kommersiella arter och förutsatt att det nationella operativa programmet medger bidrag till sådana åtgärder.
- (11) Fartyg som bedriver riktat fiske efter djuphavsarter med andra typer av bottenredskap bör inte utvidga sin verksamhetsradie enligt fisketillståndet i unionens vatten annat än om en bedömning visar att utvidgningen inte medför någon betydande risk för negativ påverkan på sårbara marina ekosystem.

¹² KOM(2007) 30 slutlig.

¹³ EUT L 347, 24.12.2009, s. 6.

- (12) Vetenskapliga utlåtanden rörande vissa bestånd som förekommer på djupt hav tyder på att dessa bestånd är särskilt känsliga för utnyttjande och att fisket efter dessa bestånd bör begränsas eller minskas som en försiktighetsåtgärd. Fiskemöjligheterna för djuphavsbestånd bör inte överstiga de nivåer som på vetenskapliga grunder har rekommenderats som försiktighetsnivåer. Om det inte finns några vetenskapliga utlåtanden på grund av att det saknas tillräcklig information om bestånd eller arter, bör inga fiskemöjligheter tilldelas.
- (13) Vetenskapliga utlåtanden visar också att begränsningar av fiskeansträngningen är ett lämpligt instrument för att fastställa fiskemöjligheter inom djuphavs fiskena. Mot bakgrund av den stora mängden olika fiskeredskap och fiskemönster inom djuphavs fisket och mot bakgrund av behovet av att utveckla kompletterande åtgärder för att hantera de miljömässiga svagheterna inom de olika fiskena enskilt, bör begränsningar av fiskeansträngningen endast ersätta fångstbegränsningarna när det är helt säkert att de är anpassade till specifika fisken.
- (14) För att garantera en förvaltning som är anpassad till specifika fisken, bör de berörda medlemsstaterna vara bemyndigade att vidta kompletterande bevarandeåtgärder och att årligen bedöma ansträngningsnivåernas överensstämmelse med de vetenskapliga utlåtandena om hållbart utnyttjande. De regionalt anpassade ansträngningsbegränsningarna bör också ersätta den nuvarande övergripande begränsning av fiskeansträngningen som godkänts inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).
- (15) Eftersom biologiska uppgifter bäst samlas in enligt harmoniserade datainsamlingsstandarder, är det lämpligt att integrera datainsamlingen för djuphavs fiskets verksamhetsgrenar i den allmänna ramen för insamling av vetenskapliga data, och samtidigt garantera att den kompletterande information som behövs för att förstå dynamiken inom de olika fiskena tillhandahålls. Av förenklingsskäl bör den nuvarande ansträngningsrapporteringen per art upphöra och ersättas av en analys av de vetenskapliga data som återkommande begärs in av medlemsstaterna och som innehåller ett särskilt kapitel om djuphavs fiskets verksamhetsgrenar.
- (16) I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs¹⁴ fastställs kontroll- och tillsynskrav för de fleråriga planerna. Djuphavsarterna, som av naturen är känsliga för fiske, bör få samma uppmärksamhet i kontrollavseende som andra bevarandearter för vilka en flerårig förvaltningsplan har fastställts.
- (17) Innehavare av fisketillstånd som medger fångst av djuphavsarter bör förlora sitt tillstånd vad djuphavsarterna beträffar om de inte iakttar de relevanta bevarandeåtgärderna.
- (18) Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten godkändes genom beslut 81/608/EEG och trädde i kraft den 17 mars 1982. Genom konventionen inrättas en lämplig ram för multilateralt samarbete för ett rationellt bevarande och en rationell förvaltning av fiskeresurserna i internationella vattnen i

¹⁴ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

Nordostatlantén. I förvaltningsåtgärder som antagits inom NEAFC ingår tekniska åtgärder för bevarande och förvaltning av arter som regleras av NEAFC och för skydd av sårbara marina livsmiljöer, däribland försiktighetsåtgärder.

- (19) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i syfte att specificera åtgärder som kompletterar de årliga ansträngningsbegränsningarna i det fall medlemsstaterna inte vidtar dessa begränsningar eller om de åtgärder de vidtar inte anses vara förenliga med målen enligt denna förordning eller om de anses vara otillräckliga med avseende på målen enligt denna förordning.
- (20) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget, vilka kan bli nödvändiga för att ändra eller komplettera icke väsentliga delar av denna förordning när de kompletterande åtgärder som medlemsstaterna antagit avseende årliga ansträngningsbegränsningar (som ersättning för årliga fångstbegränsningar) är otillräckliga eller om inga sådana kompletterande åtgärder vidtagits.
- (21) Det är därför nödvändigt att införa nya regler för att reglera fisket efter djuphavsbestånd i Nordostatlantén och att upphäva förordning (EG) nr 2347/2002.
- (22) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 Syfte

Syftena med denna förordning är att

- a) garantera ett hållbart utnyttjande av djuphavsarter och att minimera djuphavsfiskets inverkan på den marina miljön,
- b) öka de vetenskapliga kunskaperna om djuphavsarter och deras livsmiljöer för de syften som avses i led a,
- c) genomföra de tekniska åtgärder för fiskeriförvaltning som rekommenderas av Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).

Artikel 2 Tillämpningsområde

Denna förordning är tillämplig på fiskeverksamhet eller planerad fiskeverksamhet i följande vatten:

- a) Unionens vatten i Ices (Internationella havsforskningsrådet) delområden II–XI och i Cecafts (Fiskerikommittén för östra Centralatlanten) områden 34.1.1., 34.1.2 och 34.2,
- b) Internationella vatten i Cefaf-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.
- c) NEAFC:s regleringsområde.

Artikel 3 **Definitioner**

1. Vid tillämpning av denna förordning gäller definitionerna i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 och i artikel 2 i förordning (EG) nr 734/2008¹⁵.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *Ices-områden*: de områden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009¹⁶.
- b) *Cecaf-områden*: de områden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009¹⁷.
- c) *NEAFC:s regleringsområde*: vatten som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och som ligger utanför de vatten som omfattas av respektive parts i konventionen fiskejurisdiktion.
- d) *djuphavsarter*: de arter som förtecknas i bilaga I.
- e) *mest sårbara arter*: de djuphavsarter som förtecknas i tredje kolumnen ”Mest sårbara arter” i tabellen i bilaga I.
- f) *verksamhetsgren*: fiskeverksamhet som riktar fisket mot vissa arter med hjälp av ett särskilt fiskeredskap i ett särskilt område.
- g) *verksamhetsgren inom djuphavsfisket*: en verksamhetsgren som riktar fisket mot djuphavsarter i enlighet med föreskrifterna i artikel 4.1 i denna förordning.
- h) *centrum för fiskerikontroll*: ett operativt centrum som har upprättats av en flaggmedlemsstat och är utrustat med datorutrustning och program som möjliggör automatisk datamottagning, databehandling och elektronisk dataöverföring.
- i) *vetenskapligt rådgivande organ*: ett internationellt vetenskapligt organ på fiskeriområdet som uppfyller internationella standarder för forskningsbaserade vetenskapliga utlåtanden.

¹⁵ EUT L 201, 30.7.2008, s. 8.

¹⁶ EUT L 87, 31.3.2009, s. 70.

¹⁷ EUT L 87, 31.3.2009, s. 1.

- j) *maximalt hållbart uttag*: den maximala fångst som kan tas ur ett fiskbestånd på obestämd tid.

KAPITEL II FISKETILLSTÅND

Artikel 4

Typer av fisketillstånd

1. För fiskeverksamhet inriktad på djuphavsarter som bedrivs av unionens fiskefartyg ska det krävas ett fisketillstånd på vilket djuphavsarter anges vara målarter.
2. Vid tillämpning av punkt 1 anses fisket vara inriktat på djuphavsarter i följande fall:
 - a) Djuphavsarter antecknas som målarter i fiskfartygets fiskekalender.
 - b) Ett redskap som endast används för att fånga djuphavsarter medförs ombord på fartyget eller används i verksamhetsområdet.
 - c) Fartygets befälhavare registrerar, i loggboken, en procentandel djuphavsarter som utgör 10 % eller mer av den totala fångstvikten för den aktuella fiskedagen.
3. För fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg och som inte är inriktad på djuphavsarter, men där djuphavsarter tas som bifångst, ska det krävas ett fisketillstånd på vilket djuphavsarter anges som bifångst.
4. De två typer av fisketillstånd som avses i punkterna 1 respektive 3 ska vara tydligt åtskilda i den elektroniska databas som avses i artikel 116 i förordning (EG) nr 1224/2009.
5. Trots föreskrifterna i punkterna 1 och 2 får fiskefartygen utan fisketillstånd fånga, ombord medföra, omlasta eller landa en kvantitet djuphavsarter, förutsatt att denna kvantitet understiger ett tröskelvärde som fastställts till 100 kg djuphavsarter, oavsett artsammansättning, per fiskeresor.

Artikel 5

Kapacitetsförvaltning

Den samlade fiskekapaciteten, mätt i bruttotonnage och kilowatt, för samtliga de fiskefartyg som innehar ett fisketillstånd som utfärdats av en medlemsstat och som medger fångst av djuphavsarter som målart eller bifångst, får aldrig vid någon tidpunkt överstiga den samlade fiskekapaciteten för de fartyg i den medlemsstaten som har landat tio ton djuphavsarter eller mer under ett av de två kalenderåren som föregår denna förordnings ikraftträdande, beroende på vilket år som står för den högsta siffran.

Artikel 6
Allmänna krav för ansökningar om fisketillstånd

Varje ansökan om ett fisketillstånd som medger fångst av djuphavsarter, antingen som målart eller bifångststart, och om förnyelse av detta ska åtföljas av en beskrivning av det område där fiskeverksamheten avses bedrivas, uppgift om redskapstyp och om de djup på vilka de kommer att användas, samt om de enskilda målarterna.

Artikel 7
Särskilda krav för ansökningar om och utfärdandet av fisketillstånd som medger användning av bottenredskap inom riktat fiske efter djuphavsarter

1. Utöver de krav som fastställs i artikel 6 ska varje ansökan om fisketillstånd för riktat fiske efter djuphavsarter enligt artikel 4.1 som medger användning av bottenredskap i unionens vatten enligt artikel 2 a, åtföljas av en detaljerad fiskeplan som ska innehålla följande uppgifter:
 - a) De platser där det riktade fisket efter djuphavsarter inom verksamhetsgrenen planeras bedrivas. Platsen eller platserna ska anges med koordinater i enlighet med standardsystemet World Geodetic System från 1984.
 - b) I förkommande fall de platser där djuphavsfiske inom verksamhetsgrenen har bedrivits under de senaste tre hela kalenderåren. Platsen eller platserna ska anges med koordinater i enlighet med World Geodetic System från 1984, vilka ska avgränsa fiskeverksamheten med så stor noggrannhet som möjligt
2. Varje fisketillstånd som utfärdas på grundval av en ansökan i enlighet med punkt 1 ska innehålla uppgift om det bottenredskap som kommer att användas och ska begränsa den tillåtna fiskeverksamheten till det område i vilket den planerade fiskeverksamheten i enlighet med punkt 1 a och den redan pågående fiskeverksamheten i enlighet med punkt 1 b överlappar varandra. Området för den planerade fiskeverksamheten får emellertid utvidgas så att det sträcker sig utanför området för den nuvarande fiskeverksamheten om medlemsstaten, med stöd av vetenskapliga utlåtanden, har bedömt och dokumenterat att en sådan utvidgning inte kommer att få några betydande negativa konsekvenser för sårbara marina ekosystem.

Artikel 8
Fartygens deltagande i insamling av data om djuphavsfiske

Medlemsstaterna ska i fisketillstånd utfärdade i enlighet med artikel 4 ställa de villkor som krävs för att garantera att det berörda fartyget, i samarbete med relevant vetenskapligt institut, deltar i all datainsamlingsverksamhet vars tillämpningsområde omfattar den fiskeverksamhet för vilken tillstånd utfärdats.

Artikel 9

Sista giltighetsdag för fisketillstånd för riktat fiske efter djuphavsarter för fartyg som använder bottenrålur eller bottenstående nät

Fisketillstånd som avses i artikel 4.1 för fartyg som använder bottenrålur eller bottenstående nät ska löpa ut senast två år från och med denna förordnings ikraftträdande. Efter den dagen ska fisketillstånd för riktat fiske efter djuphavsarter med sådana redskap varken utfärdas eller förnyas.

KAPITEL III FISKEMÖJLIGHETER OCH KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 10

Principer

1. Fiskemöjligheterna ska fastställas så att utnyttjandegraden av de berörda djuphavsarterna är förenlig med ett maximalt hållbart uttag.
2. När det på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga information inte är möjligt att fastställa utnyttjandegrader som är förenliga med maximalt hållbart uttag, ska fiskemöjligheterna fastställas enligt följande:
 - a) När bästa tillgängliga vetenskapliga information fastställer utnyttjandegrader som är förenliga med den försiktighetsbaserade metoden inom fiskeriförvaltningen får fiskemöjligheterna för den berörda fiskeriförvaltningsperioden inte överstiga dessa utnyttjandegrader.
 - b) När bästa tillgängliga vetenskapliga information inte fastställer utnyttjandegrader som överensstämmer med den försiktighetsbaserade metoden inom fiskeriförvaltningen på grund av otillräckliga data för vissa bestånd eller arter, får inga fiskemöjligheter tilldelas för de berörda fiskena.

AVSNITT 2

FÖRVALTNING GENOM BEGRÄNSNINGAR AV FISKEANSTRÄNGNINGEN

Artikel 11

Fiskemöjligheter endast genom begränsningar av fiskeansträngningen

1. Rådet får i enlighet med fördraget besluta att i stället för att årligen fastställa fiskemöjligheter för djuphavsarter med hjälp av både fiskeansträngningsbegränsningar och fångstbegränsningar gå över till att endast fastställa fiskeansträngningsbegränsningar för vissa fisken.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska de fiskeansträngningsnivåer för varje verksamhetsgren inom djuphavsfisket som ska användas som utgångspunkt för eventuella anpassningar i syfte att följa de principer som fastställs i artikel 10 vara de fiskeansträngningsnivåer som, baserat på vetenskaplig information/data, bedöms vara förenliga med de fångster som gjorts inom den aktuella verksamhetsgrenen under de föregående två kalenderåren.
3. Fiskeansträngningsbegränsningar som fastställts i enlighet med punkterna 1 och 2 ska innehålla uppgift om
 - a) den särskilda verksamhetsgren inom djuphavsfisket som omfattas av fiskeansträngningsbegränsningen med hänvisning till det reglerade redskapet, målarterna och de Ices- eller Cefac-områden inom vilken den tillåtna ansträngningen får utnyttjas, och
 - b) den ansträngningsenhet som ska användas vid förvaltning.

Artikel 12
Kompletterande åtgärder

1. När årliga fiskeansträngningsbegränsningar har ersatt fångstbegränsningar i enlighet med artikel 11.1, ska medlemsstaterna fortsätta att tillämpa eller införa följande kompletterande åtgärder för de fartyg som för deras flagg:
 - a) Åtgärder för att undvika en ökning av den totala fångstkapaciteten bland de fartyg som berörs av ansträngningsbegränsningarna .
 - b) Åtgärder för att undvika ökade bifångster av de mest sårbara arterna.
 - c) Villkor för att verkningsfullt förhindra utkast. Syftet med dessa villkor ska vara att all fisk som tas ombord också landas, såvida detta inte strider mot gällande regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Åtgärder ska vara i kraft så länge som det finns behov av att förhindra eller mildra de risker som anges i punkt 1a, b och c.
3. När medlemsstaternas kompletterande åtgärder har antagits ska kommissionen utvärdera deras effektivitet.

Artikel 13
Kommissionens åtgärder om medlemsstaterna inte antagit några kompletterande åtgärder eller om dessa är otillräckliga

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter med avseende på att närmare ange åtgärder som ska komplettera de årliga ansträngningsbegränsningar som avses i artikel 12.1 a, b eller c, och i enlighet med artikel 20
 - a) om de berörda medlemsstaterna inte meddelar kommissionen några åtgärder antagna enligt artikel 12 inom tre månader från och med dagen för fiskeansträngningsbegränsningarnas ikraftträdande,

- b) om de åtgärder som antagits enligt artikel 12 upphör att gälla trots att behovet att förhindra eller mindra de risker som anges i artikel 12.1 a, b och c kvarstår.]
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt med artikel 20 med avseende på att närmare ange de åtgärder som ska komplettera de årliga ansträngningsbegränsningarna och som avses i artikel 12.1 a, b eller c, om det på grundval av en utvärdering som gjorts enligt artikel 12.3 fastställs att
- a) medlemsstaternas åtgärder inte anses vara förenliga med målen enligt denna förordning, eller
- b) medlemsstaternas åtgärder anses vara otillräckliga med avseende på de mål som anges i artikel 12.1 a, b eller c.
3. De kompletterande åtgärder som antas av kommissionen ska ha till syfte att garantera att de mål och syften som fastställs i denna förordning uppfylls. Efter kommissionens antagande av den delegerade akten ska alla av medlemsstaterna antagna åtgärder upphöra att gälla.

KAPITEL IV KONTROLL

Artikel 14

Tillämpning av kontrollbestämmelserna för fleråriga planer

1. Denna förordning ska betraktas som en flerårig plan vid tillämpning av förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Djuphavsarter ska betraktas som ”arter som omfattas av en flerårig plan” och ”bestånd som omfattas av en flerårig plan” vid tillämpning av förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 15

Utsedda hamnar

Ingen kvantitet som överstiger sammanlagt 100 kg av någon sammansättning av djuphavsarter får landas någon annanstans än i de hamnar som utsetts för landning av djuphavsarter.

Artikel 16

Förhandsanmälan

Genom undantag från artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavare på unionsfartyg som har för avsikt att landa 100 kg eller mer av djuphavsarter, oavsett fartygets längd, vara skyldiga att underrätta sin flaggmedlemsstats behöriga myndighet om denna avsikt.

Artikel 17
Loggboksregistreringar på djupt hav

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 15 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavare på fiskefartyg som innehar ett tillstånd i enlighet med artikel 4.1 eller 4.3, vid fiske inom en verksamhetsgren inom djuphavsfisket eller vid fiske på mer än 400 meters djup,

- a) dra en ny linje i pappersloggboken efter varje drag, eller,
- b) i det fall de omfattas av det elektroniska rapporterings- och registreringssystemet, göra en separat registrering efter varje drag.

Artikel 18
Indragning av fisketillstånd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1224/2009, ska de fisketillstånd som avses i artikel 4.1 och 4.2 i den här förordningen dras in under minst ett år i något av följande fall:

- a) Underlåtelse att följa villkoren i fisketillståndet vad avser begränsningar av användningen av redskap, tillåtna områden för verksamheten eller, i tillämpliga fall, fångstansträngningsbegränsningar avseende de arter som det är tillåtet att fiska.
 - b) Underlåtelse att ta ombord en vetenskaplig observatör eller att tillåta provtagning av fångster i vetenskapliga syften enligt vad som anges i artikel 19 i denna förordning.
2. Punkt 1 ska inte gälla om de underlåtelser som där anges har orsakats av *force majeure*.

KAPITEL V **DATAINSAMLING**

Artikel 19
Regler för datainsamling och rapportering

1. Medlemsstaterna ska samla in data om varje verksamhetsgren inom djuphavsfisket i enlighet med de regler för datainsamling och de noggrannhetsnivåer som anges i det fleråriga gemenskapsprogrammet för insamling, förvaltning och utnyttjande av biologiska, tekniska, miljörelaterade och socioekonomiska uppgifter som antagits i enlighet med rådets förordning (EG) nr 199/2008¹⁸ och i andra åtgärder som antagits enligt den förordningen.
2. Befälhavaren på ett fartyg eller annan person med ansvar för fartygets drift, ska vara skyldig att ta ombord den vetenskapliga observatör som medlemsstaten har utsett för

¹⁸ EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

det aktuella fartyget, såvida detta inte är omöjligt av säkerhetsskäl. Befälhavaren ska underlätta den vetenskapliga observatörens arbete.

3. De vetenskapliga observatörerna
 - a) utföra sin löpande datainsamling i enlighet med punkt 1,
 - b) identifiera och dokumentera vikten vad avser alla eventuella stenkoraller, mjukkoraller, svampdjur eller andra organismer som tillhör samma ekosystem och som tagits ombord av fartygets redskap.
4. Utöver sina skyldigheter enligt punkt 1 ska medlemsstaterna omfattas av de särskilda datainsamlings- och rapporteringskrav som fastställs i bilaga II för verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket.
5. Data som samlas in avseende verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket, inbegripet data som samlas in i enlighet med bilaga II, ska behandlas i enlighet med den process för uppgiftsförvaltning som fastställs i kapitel III i förordning (EG) nr 199/2008.
6. På kommissionens begäran ska medlemsstaterna månatligen rapportera om utnyttjad ansträngning och/eller om fångster, fördelat per verksamhetsgren inom djuphavsfisket.

KAPITEL V

DELEGERADE AKTER

Artikel 20

Utövande av delegerade befogenheter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen tills vidare.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har

underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VI

UTVÄRDERING OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21 *Utvärdering*

1. Inom sex år från och med denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen, på grundval av de rapporter från medlemsstaterna och de vetenskapliga utlåtanden som den ska begära i detta avseende, utvärdera resultaten av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning och fastställa i vilken utsträckning målen enligt artikel 1 a och b har uppnåtts.
2. Utvärderingen ska fokusera på trender på följande områden:
 - a) Fartyg som har övergått till att använda redskap med minskad påverkan på havsbotten och utvecklingen vad avser deras utkastnivåer.
 - b) Verksamhetsområdet för fartyg som är aktiva varje verksamhetsgren inom djuphavsfisket.
 - c) Fullständigheten och tillförlitligheten hos data som medlemsstaterna överlämnar till vetenskapliga organ för beståndsbedömnings syften, eller till kommissionen när det rör sig om särskilda datainsamlingar.
 - d) De djuphavsbestånd för vilka de vetenskapliga utlåtandena har förbättrats.
 - e) De fisken som endast förvaltas enligt fiskeansträngningsbegränsningar, och resultaten av kompletterande åtgärder i syfte att få bort utkasten och minska fångsterna av de mest sårbara arterna.

Artikel 22 *Övergångsåtgärder*

Särskilda fisketillstånd utfärdade i enlighet med förordning (EG) nr 2347/2002 ska förbli giltiga till dess att de ersatts av fisketillstånd som medger fångst av djuphavsarter, utfärdade i enlighet med denna förordning, men ska under inga omständigheter vara giltiga efter den 30 september 2012.

Artikel 23 *Upphävande*

1. Förordning (EG) nr 2347/2002 ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III till denna förordning.

Artikel 24
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

Bilaga I

Avsnitt 1: Djuphavsarter

<u>Vetenskapligt namn</u>	<u>Svenskt namn</u>	<u>Mest sårbar (x)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Sorghaj	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Brun pigghaj	x
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Svart pigghaj	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Pailonahaj	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Långnosad småpigghaj	x
<i>Dalatias licha</i>	Chokladhaj	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Brunkäxa	x
<i>Apristuris spp</i>	Hajar i släktet Apristurus spp.	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Kråshaj	
<i>Deania calcea</i>	Skednoshaj	
<i>Galeus melastomus</i>	Hågäl	
<i>Galeus murinus</i>	<i>Galeus murinus</i>	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sexbågig kamtandhaj	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Blåkäxa	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Spetsfenshaj	
<i>Scymnodon ringens</i>	Knorrhaj	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Håkäring	
<i>Alepocephalidae</i>	Släthuvudfiskar	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bairds släthuvudfisk	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Släthuvad djuphavsfisk	
<i>Aphanopus carbo</i>	Dolfisk	
<i>Argentina silus</i>	Guldax	
<i>Beryx spp.</i>	Beryxar	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Djuphavsrödkrabba	

<i>Chimaera monstrosa</i>	Havsmus	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Blåvingad havsmus	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Långnosad havsmus	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Skoläst	
<i>Epigonus telescopus</i>	Teleskopabborre	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Blåkäft	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlantisk soldatfisk	x
<i>Macrourus berglax</i>	Långstjärt	
<i>Molva dypterigia</i>	Birkelånga	
<i>Mora moro</i>	Moratorsk	
<i>Antimora rostrata</i>	Blå antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Fläckpagell	
<i>Phycis blennoides</i>	Fjällbrosme	
<i>Polyprion americanus</i>	Vrakfisk	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Liten hälleflundra	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Medelhavssoldatfisk	
<i>Macrouridae</i> andra än <i>Coryphaenoides rupestris</i> och <i>Macrourus berglax</i>	Skoläsfiskar andra än skoläst och långstjärt	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Havsgädda	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	<i>Notocanthus chemnitzii</i>	
<i>Raja fyllae</i>	Rundrocka	
<i>Raja hyperborea</i>	Isrocka	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Svartbuksrocka	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	<i>Trachyscorpia cristulata</i>	

Avsnitt 2: Arter som regleras i NEAFC utöver ovanstående arter

<i>Brosme brosme</i>	Lubb	
<i>Conger conger</i>	Havsål	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Strumpebandsfisk	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Stor ålbrosme/Esmarks ålbrosme	
<i>Molva molva</i>	Långa	
<i>Sebastes viviparus</i>	Mindre kungsfisk	

Bilaga II

Särskilda datainsamlings- och rapporteringskrav enligt artikel 18.4

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att data som samlas in för ett område som omfattar både unionens vatten och internationella vatten disaggregeras ytterligare, så att de hänvisar till unionens vatten respektive internationella vatten separat.
2. När fiskeverksamheten inom en verksamhetsgren inom djuphavsfisket sammanfaller med verksamhet inom en annan verksamhetsgren i samma område, ska datainsamlingen rörande de förra göras separat från datainsamlingen rörande den senare.
3. Utkast ska omfattas av provtagning i samtliga verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket. Provtagningsstrategin för landningar och utkast ska täcka alla de arter som förtecknas i bilaga I samt arter som tillhör ekosystem på havsbottens som t.ex. djuphavskoraller, svampdjur eller andra organismer tillhörande samma ekosystem.
4. När de tillämpliga fleråriga datainsamlingsplanerna kräver insamling av fiskeansträngningsdata i form av antalet timmar av trålfiske och redskapets tid i vattnet för passiva redskap, ska medlemsstaten samla in och vara beredd att vid sidan av sådana fiskeansträngningsdata presentera följande kompletterande data:
 - (a) Fiskeverksamhetens geografiska lokalisering drag-för-drag, med stöd av VMS-data som överförs av fartyget till centrumet för fiskerikontroll.
 - b) De fiskedjup på vilka redskapen används och placeras, i det fall fartyget omfattas av rapportering via elektronisk loggbok. Fartygets befälhavare ska anmäla fiskedjup enligt det standardiserade rapporteringsformatet.